

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 03.11.1971, sp. zn. 5 Co 146/71, ECLI:CZ:NS:1971:5.CO.146.1971.1

Číslo: 39/1972

Právní věta: Rozhodnutí národního výboru o poskytování příspěvku před umístěním do zaměstnání (ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. ch/ zákona č. 101/1964 Sb.) /1/ nepodléhá přezkoumání soudem podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. Proto se soud nezabývá tím, zda byl poživateli částečného invalidního důchodu příspěvek před umístěním do zaměstnání odňat právem.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 03.11.1971

Spisová značka: 5 Co 146/71

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Národní výbory, Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Rozhodnutí jiných orgánů

Předpisy: 99/1963 Sb. § 244 101/1964 Sb. § 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1972 sb. rozh.

Rozhodnutí národního výboru o poskytování příspěvku před umístěním do zaměstnání (ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. ch/ zákona č. 101/1964 Sb.) 1) nepodléhá přezkoumání soudem podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř.

Proto se soud nezabývá tím, zda byl poživateli částečného invalidního důchodu příspěvek před umístěním do zaměstnání odňat právem.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 3. 11. 1971, [5 Co 146/71](#))

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze byla zamítnuta navrhovatelova žádost o starobní důchod s odůvodněním, že navrhovatel ke dni 1. 7. 1970 splnil pouze 24 roky a 61 den doby zaměstnání.

V opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí se navrhovatel dožadoval započtení doby od 1. 5. 1963 do 15. 3. 1964, během níž pobíral částečný invalidní důchod, avšak nepobíral příspěvek před umístěním do zaměstnání. Uváděl, že v této době nepracoval jen proto, že práci, která mu národním

výborem byla doporučena, nemohl ze zdravotních důvodů vykonávat a jinou práci nesehnal dříve než 15. 3. 1964.

Krajský soud v Hradci Králové potvrdil rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení s odůvodněním, že dobu pobírání částečného invalidního důchodu nelze hodnotit jako dobu zaměstnání, nebyl-li navrhovatel ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. ch/ zákona č. 101/1964 Sb. vyplácen příspěvek před umístěním do zaměstnání.

O odvolání navrhovatele proti usnesení soudu prvního stupně rozhodl Nejvyšší soud ČSR tak, že toto rozhodnutí potvrdil.

Z odůvodnění:

Za dobu zaměstnání lze uznat dobu, po kterou pracovník byl poživatel částečného invalidního důchodu a nebyl zaměstnán, jen tehdy, když mu byl vyplácen příspěvek před umístěním do zaměstnání (§ 7 odst. 1 písm. ch/ zákona č. 101/1964 Sb.). Otázkou, zda v daném případě byl navrhovatel příspěvek před umístěním do zaměstnání odňat v roce 1963 právem, se soud v tomto řízení nemohl zabývat. Peněžitý příspěvek před umístěním do zaměstnání byl v době před účinností zákona č. 101/1964 Sb., tj. před 1. 7. 1964, upraven ustanovením § 54 zákona č. 55/1956 Sb. a ustanoveními vyhlášky č. 4/1957 Ú. l. (později vyhlášky č. 20/1960 Sb.). Podle těchto předpisů rozhodovaly o peněžitém příspěvku před umístěním do zaměstnání národní výbory a jejich rozhodnutí nepodléhala přezkumné činnosti soudů (§ 78 odst. 4 zákona č. 55/1956 Sb.). Stejně tak nepodléhají přezkoumání soudem rozhodnutí národních výborů o poskytování příspěvku před umístěním do zaměstnání ani za platnosti zákona č. 101/1964 Sb., protože nejde o zákonný nárok ve věcech důchodového zabezpečení. Soud prvního stupně proto nepochybil, když se blíže nezabýval otázkou, proč nebyl navrhovatel v době od 1. 5. 1963 do 15. 3. 1964 poskytován peněžitý příspěvek před umístěním do zaměstnání. Jestliže navrhovatel v uvedené době pobíral částečný invalidní důchod, nebyl však zaměstnán a nebyl mu také poskytován příspěvek před umístěním do zaměstnání, nemohla tato doba být zhodnocena jako doba zaměstnání.

Soud prvního stupně proto právem potvrdil rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení.

1) úplné znění zákona se změnami a doplňky vyhlášeno pod č. 5/1972 Sb.